

”ميني بچي - تم جو پي ڪرم ڪرتي هو اُسڪا ڦل اوشيه ملتا هئا،

نڪام هيا تو کيول ايڪ باپ هين ڪرتي هئا“

پرسن :- يه ڪلاس بڙا وندڙ ڦل هئا ڪٿي؟ يهان مڪيه محنت ڪوئي ڪرني هوندي هئا؟
 اُتر :- يهي ايڪ ڪلاس هئا جسر چوڻي بچي پي بڻي هئا تو ٻوڏي پي بڻي هئا. يه
 ڪلاس اٿسا وندڙ ڦل هئا جو اسر اهليائين، ڪٻڙائين، ساڙو پي آڪر ايڪ دن يهان بڻيندي.
 يهان هئا هين مڪيه ياد ڪي محنت. ياد سين هين آتما اوڙ شير ڪي نيچر ڪيوئر هوندي هئا
 پرنتو ياد ڪي ليئي پي گيان چاهيئي.

گيت :- رات ڪي راهي....

اوم شانتي . ميني ميني روحاني بچون نين گيت سنا. روحاني باپ بچون ڪو انڪا آرٽ پي
 سمجهائي هئا. وندڙ تو يه هئا گيتا اٿوا شاستر آڊ بناني والي انڪا آرٽ نهين جاني. هرايڪ بات
 ڪا آرٽ هين نڪالتي هئا. روحاني باپ جو گيان ڪا ساگر پنت پاون هئا، وه بڻ انڪا آرٽ
 بناتي هئا. راج يوگ پي باپ هين سکلاتي هئا. تم بچي جاني هو آبي ڦر سين راجائون ڪا راجا بن
 رهي هئا اوڙ اسڪولون ۾ اٿسي ڪوئي ٿوريئي ڪهيندي ڪ هر ڦر سين بئريسٽر بنتي هئا. ڦر سين،
 يه اڪير ڪسڪو ڪهني نهين آڻيندا. تم ڪهتي هو هر پانچ هزار ورش پهلي مثل ڦر سين بيحد
 ڪي باپ سين پڙهتي هئا. يه وناش پي ڦر سين هونا هئا ضرور. ڪتني بڙي بڙي بامبس بناتي
 رهي هئا. بهت پاورفل بناتي هئا. رڪني ڪي ليئي تو نهين بناتي هئا نان. يه وناش پي شپ
 ڪاريه ڪي ليئي هئا نان. تم بچون ڪو ڊرني ڪي ڪوئي ڊرڪار نهين هئا. يه هئا ڪلياڻڪاري
 لڙائي. باپ آتي هين هئا ڪلياڻ ڪي ليئي. ڪهتي پي هئا باپ آڪر برهما دواران استاپنا، شنڪر
 دواران وناش ڪا ڪرتويه ڪراتي هئا. سو يه بامبس آڊ هئا هين وناش ڪي ليئي. ان سين جاسني
 اوڙ تو ڪوئي چيز هئا نهين. ساٿ ساٿ نچرل ڪئلمٽيز پي هوندي هئا. اُنڪو ڪوئي ايشوريه
 ڪئلمٽيز نهين ڪهيندي. يه قدرتي آڊائين ڊراما ۾ نوٽڊ هئا. يه ڪوئي نئين بات نهين.
 ڪتني بڙي بڙي بامبس بناتي رهي هئا. ڪهتي هئا هر شهرن ڪي شهر ختم ڪراءِ ديندي. آبي
 جو جپان ڪي لڙائي ۾ بامبس چلائي يه تو بهت چوڻي ٿي. آبي تو بڙي بڙي بامبس بنائي هئا.
 جب جاسني مڙيببت ۾ پرتي هئا، سهن نهين ڪر سڪتي تو ڦر بامبس شروع ڪر ليتي هئا. ڪتني
 نقصان هوندا. وه پي ٿرايل ڪر ڊيڪ رهي هئا. عربون رڳيا خرچا ڪرتي هئا. ان بناني والون ڪي
 پگهار پي بهت هوندي هئا. تو تم بچون ڪو خوشي هوني چاهيئي. پڙاڻي دنيا ڪا هين وناش هونا
 هئا. تم بچي نئين دنيا ڪي ليئي پرشارت ڪر رهي هو. ويڪ پي ڪهتا هئا پڙاڻي دنيا ختم
 هوني هئا ضرور. بچي سمجهتي هئا ڪلهيگ ۾ ڪيا هئا، سنيگ ۾ ڪيا هوندا. تم آبي سنڱر پر
 ڪري هو. جاني هو سنيگ ۾ اٿني منش نهين هوندي. تو ان سپڪا وناش هوندا. يه قدرتي
 آڊائين ڪلپ پهلي پي هوندي ٿي. پڙاڻي دنيا ختم هوني هين هئا. ڪئلمٽيز تو اٿسي
 بهت هوندي آئي هئا. پرنتو وه هوندي هئا ٿوري انداز ۾. آبي تو يه پڙاڻي دنيا ساري ختم
 هوني هئا. تم بچون ڪو تو بهت خوشي هوني چاهيئي. هر روحاني بچون ڪو پرر پنا

پر ماتما باپ بٽن سمجھاتي هئ. يه وناش تمھاري ليئي هو رھا هئ. يه پي ٽائڻ هئ رڏر گيان يگيه سين وناش جوالا پر جولت هونئي. ڪوئي بائين گيتا ۾ هئ جنڪا آرٽ بڙا اچا هئ. پرنتو ڪوئي سمجھتي ٿوريئي هئ. وه شانتني مانگتي رهتي هئ. تر ڪهتي هو جلدي وناش هو تو هر جاڪر سڪي هووين. باپ ڪهتي هئ سڪي تب هونگي جب ستوپرڏان هونگي. باپ اٺيڪ پرڪار ڪي پائنتس ديتي هئ ڦر ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ اچي ريت بٽنتي هئ، ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ ڪم. ٻوڊيان سمجھتي هئ شو بابا ڪو ياد ڪرنا هئ، بس. اٺيڪي ليئي سمجھايا جانا هئ اٺيڪي ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو. ڦر پي ورثا تو پاءِ ليتي هئ. سات ۾ رهتي هئ. پر درشني ۾ سڀ آئينگي. اڃاميل جيئي پاپ آتمائون، گنڪائون آد سڀڪا اڏار هوني ڪا هئ. مهتر پي اچي ڪپڙي پهن ڪر آجاتي هئ. گانڌي جي نين اچونون ڪو ڦري ڪر ديئا. سات ۾ کاتي پي هئ. باپ تو اوڙ پي منع نهين ڪرتي هئ. سمجھتي هئ انهن ڪا پي اڏار ڪرنا هين هئ. ڪام سين ڪوئي ڪنيڪشن نهين هئ. اسر سارا مدار هئ باپ ڪي سات ٻڌي يوگ لٽائي ڪا. باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. آتما ڪهتي هئ مٿن اچوت هون. اب هر سمجھتي هئ هر ستوپرڏان ديوي ديوتا ٿي. ڦر پرنجر لپتي ليتي اٺت ۾ آڪر پنت بني هئ. اب ڦر مجھ آتما ڪو پاون بنا هئ. تمڪو معلوم هئ سنڌ ۾ ايڪ پيلٽي آتي ٿي، ڌيان ۾ جاتي ٿي. ڊوڙ ڪر آءِ ملتي ٿي. سمجھايا جاتا ٿا ان ۾ پي آتما تو هئ نان. آتما ڪا حق هئ، اٺيڪي باپ سين ورثا لينا. اٺيڪي گهر والون ڪو ڪها گيا انڪو گيان اٺائي دو. بولي هماري برادري ۾ هنگاما هونگا. ڊر ڪي ماري اٺڪو لي گئي. تو تمھاري پاس آتي هئ، تر ڪسڪو منع نهين ڪر سڪتي هو. گيا هوئا هئ اٺائين، گنڪائين، پيلٽيان، ساڌو آد سڀڪا اڏار ڪرتي هئ. ساڌو لوگون سين ليڪر پيلٽي ٿڪ.

تر بچي اٺيڪي ڪي سروس ڪرتي هو تو اس سروس سين پي بهت پراپتي هوتي هئ. بهتون ڪا ڪلياڻ هو جاتا هئ. دن پرت دن پر درشني سروس ڪي بهت ورتي هونگي. بابا بئج پي بنواتي رهتي هئ. ڪهان پي جاتو تو اس پر سمجھانا هئ. يه باپ، يه دادا، يه باپ ڪا ورثا. اب باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تر پاون بن جائينگي. گيتا ۾ پي هئ مام ايڪم ياد ڪرو. صرف ان ۾ ميرا نام اڙاءِ بچي ڪا نام دي ديئا هئ. پارتواسيون ڪو پي يه پتا نهين هئ ڪ راڌي ڪرشن ڪا آپس ۾ ڪيا سنڀنڌ هئ. اٺيڪي شادي آد ڪي هسٽري ڪچ پي نهين بناتي هئ. دونو الگ الگ راڄڌاني ڪي هئ. يه بائين باپ بٽن سمجھاتي هئ. يه اڱر سمجھ جاتي اوڙ ڪه دي ڪ شو پڳوانو واچي. تو سڀ اٺڪو پڳاءِ دي. ڪهي تر يه ڦر ڪهان سين سيڪي هو. وه ڪوٺسا گرو هئ. ڪهي B.K هئ تو سڀ بگڙ جاتي. ان گروٺون ڪي راڄائي هين چت هو جاتي. اٺيڪي بهت آتي هئ. لڪ ڪر پي ديتي هئ، ڦر گم هو جاتي هئ.

باپ بچون ڪو ڪوئي پي تڪليف نهين ديتي هئ. بهت سهج ٿڪتي بتلائي هئ. ڪوئي ڪو بچا نهين هوتا هئ تو پڳوان ڪو ڪهتي هئ بچا دو. ڦر ملتا هئ تو اٺيڪي بڙي اچي پرورش ڪرتي هئ. پڙهاتي هئ. ڦر جب بڙا هونگا تو ڪهينگي اب اپنا ڌنڌا ڪرو. باپ بچي ڪو پرورش ڪر اٺڪو لائق بناتي هئ. تو بچون ڪا سرونت نھرا نان. يه باپ تو بچون

ڪي شيوا ڪر ساٿ لي جاتي هئ. وو لوڪڪ باپ سمجھينگا بچا ڪرا هو آڀني ڌنڌي ۾ لڳ جائي ڦر هر ٻوڏي هونگي تو هماري شيوا ڪرينگا. يهه باپ تو شيوا نهين مانگتي هئ. يهه هئ هين نڪام. لوڪڪ باپ سمجھتي هئ جب تک جيتا هون تب تک بچون ڪا فرض هئ هماري سنڀال ڪرنا. يهه ڪامنا رڪتي هئ. يهه باپ تو ڪهتي هئ مئن نڪام شيوا ڪرنا هون. هر راجائي نهين ڪرتي هئ. هر ڪتتا نڪام هون. اوڙ جو ڪچ پي ڪرتي هئ تو اُسڪا ڦل اُنڪو ضرور ملتا هئ. يهه تو هئ سپڪا باپ. ڪهتي هئ مئن تهر بچون ڪو سور ٻ ڪي راجائي ديتا هون. تهر ڪتتا اونچ پد پراپت ڪرتي هو. مئن تو صرف برهمانڊ ڪا مالڪ هون. سو تو تهر پي هو پرنتو تهر راجائي ليتي هو اوڙ گنواني هو. هر راجائي نهين ليتي هئ، نه گنواني هئ. همارا ڊراما ۾ يهه پارٿ هئ. تهر بچي سڪ ڪا ورثا پاني ڪا پرشارت ڪرتي هو. باقي سڀ صرف شانتي مانگتي هئ. وو گرو لوگ ڪهتي هئ سڪ ڪانگ وشتا سمان هئ اس ليتي وهه شانتي هين چاهتي هئ. وهه يهه ناليچ اُٺاءِ نه سڪي. اُنڪو سڪ ڪا پتتا هين نهين هئ. باپ سمجھاتي هئ شانتي اوڙ سڪ ڪا ورثا ديني والا ايڪ مئن هين هون. ستيگ ترينا ۾ گرو هوتا نهين، وهان راوڻ هين نهين. وهه هئ هين ايشوريه راجيه. يهه ڊراما بنا هوئا هئ. يهه باتين اوڙ ڪسڪي ٻڌي ۾ بئنينگي نهين. تو بچون ڪو آچي ريت ڌارڻ ڪر اوڙ اونچ پد پانا هئ. آڀي تهر هو سنگر پر. جانتی هو نئين دنيا ڪي راجڌاني استاپن هو رهي هئ. تو تهر هو هين سنگر ڀنگ پر. باقي سڀ هئ ڪلهيگ ۾. وهه تو ڪلپ ڪي آيو هين لاکون ورش ڪهه ديني هئ. گهوڙ آندڀاري ۾ هئ نان. گايا پي هوئا هئ گنمپڪرڻ ڪي نيند ۾ سوئي پري هئ. وجئ تو پانڊوون ڪي گائي هوئي هئ.

تهر هو برهمڻ. يگيه برهمڻ هين رچتي هئ. يهه تو هئ سڀ سين بڙا بيحد ڪا پارڀ ايشوريه رڏر يگيه. وهه حد ڪي يگيه اُنڪ پرڪار ڪي هوتي هئ. يهه رڏر يگيه ايڪ هين وار هوتا هئ. ستيگ ترينا ۾ ڦر ڪوئي يگيه هوتا نهين. ڪيونڪ وهان ڪوئي آڀدا آڌ ڪي بات نهين. وهه هئ سڀ حد ڪي يگيه. يهه هئ بيحد ڪا. يهه بيحد باپ ڪا رچا هوئا يگيه هئ. جس ۾ بيحد ڪي آهوئي پرني هئ. ڦر آڌا ڪلپ ڪوئي يگيه نهين هونگا. وهان راوڻ راجيه هين نهين. راوڻ راجيه شروع هوني سين ڦر يهه سڀ شروع هوتي هئ. بيحد ڪا يگيه ايڪ هين وار هوتا هئ. انهر يهه ساري پراڻي سرشتي سواها هو جاتي هئ. يهه هئ بيحد ڪا رڏر گيان يگيه. اسپر مکيه هئ گيان اوڙ يوگ ڪي بات. يوگ آرڻات ياد. ياد آڪير بهت مينا هئ. يوگ آڪير ڪامن هو گيا هئ. يوگ ڪا آرڻ ڪوئي نهين سمجھتي هئ. تهر سمجھاءِ سڪتي هو يوگ آرڻات باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. بابا آپ تو همڪو ورثا ديتي هئ بيحد ڪا. آتما بات ڪرتي هئ بابا، آپ ڦر سين آئي هو. هر تو آپڪو پوڻ گئي ٿي. آپ نين همڪو بادشاهي دي ٿي. آب ڦر آڪر ملي هو. آپڪي شريمت پر هر ضرور چلينگي. ائسي ائسي انڊر ۾ آڀني ساٿ باتين ڪرني هوتي هئ. بابا، آپ تو همين بهت آچا راستا بناتي هو. هر ڪلپ ڪلپ پوڻ جاتي هئ. آڀي باپ ڦر آڀل بناتي هئ. اس ليتي آب باپ ڪو هين ياد ڪرنا هئ. ياد سين هين ورثا ملينگا. مئن جب سنمڪ آتا هون تب تمڪو سمجھاتا هون. تب تک گاتي رهتي هئ تهر دڪ هرتا سڪ ڪرتا هو. مهما گاتي هئ پرنتو نه آتما ڪو، نه پرماتما ڪو جانتی هئ. آڀي

ٿر سمجھتي هو اٺني چوٽي بندي ۾ اوناڻي ڀارت نونڌا هوندا هئا. يهه پي باپ سمجھاتي هئا. اٺڪو ڪها جاتا هئا ڀر ڀر پتا ڀر ماتما آرٿاٺ ڀر ڀر آتما. باقي ڪوئي بڙا اٺڪنڊ سوريه مثل نهين هون. هر تو ٽيچر مثل پڙهائي رهتي هئا. ڪتني ڏير بچي هئا. يهه ڪلاس تو ديو ڪتئا وٺڻڊر فل هئا. ڪوئن ڪوئن اٺسڀ پڙهتي هئا. اٺلائين، ڪٺجائين، ساڌو پي ايڪڊن آڪر بئنيٺي. ڀوڊيان، چوٽي بچي آڌ سڀ بئني هئا. اٺسا اٺڪول ڪيڀي ديڪا! يهان هئا ياد ڪي محنت. يهه ياد هيئن ٺاٺيهر ليني هئا. ياد ڪا ڀرشارٺ ڪرنا يهه پي گيان هئا نان. ياد ڪي ليني پي گيان. چڪر سمجھائي ڪي ليني پي گيان. نٺچرل سچا سچا نيچرڪيوٺر اٺڪو ڪها جاتا هئا. ٺمھاري آتما بلڪل ڀيوٺر هو جاتي هئا. وهه هوتي هئا شريهر ڪي ڪيوٺر. يهه هئا آتما ڪي ڪيوٺر. آتما ۾ هيئن ڪاڌ ڀرتي هئا. سچي سوني ڪا سچا زيور هوتا هئا. اٺي يهان بچي جاتي هئا شو بابا سنمڪ آيا هوتا هئا. بچون ڪو باپ ڪو ضرور ياد ڪرنا هئا. همڪو آب واپس جانا هئا. اٺس ڀار سين اٺس ڀار جانا هئا. باپ ڪو، ورٺي ڪو اوڙ گهر ڪو پي ياد ڪرو. وهه هئا سوٺ سائلينس هوم. ڊڪ هوتا هئا اٺانتي سين. سڪ هوتا هئا شانتي سين. سٺيگ ۾ سڪ شانتي سمپتي سڀ ڪچ هئا. وهان لڙائي جهڙي ڪي بات هيئن نهين. بچون ڪو يهه ڦرنا هونا چاهيني ڪ همڪو سٺوڀرڌان، سچا سونا بننا هئا تب هيئن اونچ ڀڌ پائينتي. يهه روحاني ڀوچن ملنا هئا، اٺڪو ڦر اٺڀارنا چاهيني. آڄ ڪوٺسي ڪوٺسي مڪي پائنتس سٺي! يهه پي سمجھايا ياترائين دو هوتي هئا روحاني اوڙ جسماني. يهه روحاني ياترا هيئن ڪام آئينتي. ڀڳوانو واچيه من مناڀو. اٺا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات پتا باپ ڊاڌا ڪا ياد ڀيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليني مڪيه سار

- (1) يهه وناش پي شڀ ڪاريه ڪي ليني هئا اٺس ليني ڊرنا نهين هئا، ڪلياڻڪاري باپ سڌا ڪلياڻ ڪا هيئن ڪاريه ڪراتي هئا، اٺس سمرتي سين سڌا خوشي ۾ رهنا هئا.
- (2) سڌا ايڪ هيئن ڦرنا رڪنا هئا ڪ سٺوڀرڌان سچا سونا بن اونچ ڀڌ پانا هئا. جو روحاني ڀوچن ملنا هئا اٺي اٺڀارنا هئا.

وردان - سٺسنگ دواران روحاني رنگ لگائي والي سڌا هرشت اوڙ ڊبل لائيت ڀو

جو بچي باپ ڪو ڊل ڪا سچا ساٺي بنا ليني هئا انهيئن سنگ ڪا روحاني رنگ سڌا لڳا رهتا هئا. ڀڏي دواران سٺ باپ، سٺ سڪيڪ اوڙ سٺگرو ڪا سنگ ڪرنا، يهه سٺسنگ هئا. جو اٺس سٺسنگ ۾ رهتي هئا وو سڌا هرشت اوڙ ڊبل لائيت رهتي هئا. انهيئن ڪسي پي ڀرڪار ڪا بوجهه انيو نهين هوتا. وي اٺسا انيو ڪرتي جئسي ڀرڀور هئا، خوشيون ڪي ڪاڻ ميري ساٺ هئا، جو پي باپ ڪا هئا وهه سڀ اپنا هو گيا.

سلوگن - اپني ميني بول اوڙ اٺسنگ اٺساه ڪي سهيوگ سين ڊل شڪست ڪو

شڪتياون بناو.